

John Bull

Uncle Sam

Die woorde "Brittanje" en "Engeland" is elk ook afgelui van twee Hebreeuse woorde: "Brittanje" word gevorm deur die kombinasie van ***Brith*** en ***am*** (#5971 - am - wat "n volk", "stam" of "nasie" beteken); "Brittanje" beteken dus "Volk van die Verbond" en "Engeland" ("Angle" en "am") "Volk van die Bul".

Dit is ook baie interessant dat "*Ephraim*" 'n manlike naam is wat algemeen in Engeland voorkom. Dit word egter deur die Britte as "*Eh'frum*" uitgespreek. Daar bestaan 'n groot moontlikheid dat dit is waarvandaan die Engelse en Skotse familiename hul oorsprong het - die vanne wat eindig op "-ham", soos byvoorbeeld Cunningham, Burnham, Denham, Brougham, ensovoorts. Die Ou Germaanse en Ou Engelse grondwoord "*ham*" beteken "geliefd", "dierbaar" of "tuiste" en vandaar is die Engelse woord "*Hamlet*" (klein dorpie) ook afgelui. Skotse en Engelse name wat op "-ham" eindig, mag dus dui op afstamming van Efraim.

Die woorde "Aries" (Eng: "Aryan") is ook 'n IsraElbenaming. Dit stam vanaf die Hebreeuse woorde "*Ariel*" (#740/739 - ar-ee-ale) wat "*Leeu van Elohim*" beteken. "*Ariel*" was nog 'n naam vir die stad **Jerusalem**.⁸⁸ Deur die samevoeging van die grondwoord van ***Ariel***, naamlik "*ar-yay*" (#738), wat "*leeu*" beteken, en ***am*** kry ons ***ary-am*** of ***Aries*** (Eng: "Aryan") wat beteken ("*Elohim se Magtige*") Volk van die Leeu. Soos reeds gesien, is die Leeu deur die Hemelse Vader verklaar as die simbool nie net van die Stam van Juda nie, maar ook van die hele IsraEl.

Die woorde **Skot** (Eng: "Scot") kom van die naam van die Hebreeuse Prinses **Scotia**, wat saam met haar suster **Tea Tephi**, deur die Profeet Jeremia via Egipte en Spanje na die Britse Eilande geneem is om die Monargie van Koning Dawid daar in hul nuwe tuiste oor te plant. (**Jeremia 1:10; 31:28**;

88 Die Stad van die Groot Koning, die Leeu van die Stam van Juda, die Stad waar Dawid gewoon het (Jesaja 29:1-7). Sien *Davis Dictionary of the Bible*.

41:10; 43:6; Eseg. 17:22-24)

In vroeër tye het Spanje bekend gestaan onder die naam *Iberië* (Eng: "Iberia") wat beteken "*land van die Hebreërs*". So ook die streek van Suidelike Rusland in die Krimgebied (moderne Georgia) waardeur die IsraEliete **as Skiete en Cimmeriërs** getrek het op hul roete na Europa.

Ierland is oorspronklik "*Hibemia*" genoem (wat ook beteken "*land van die Hebreërs*"), ook *Inis-Fail* en *Scotia*.⁸⁹ In werke van N. Nielsen wat hy baie jare gelede tot die beskikking gestel het van die "*American-IsraEl Message*" in Knoxville, Tennessee, beweer hy dat die woord "*Erin*" ('n antieke naam van Ierland) vanaf die Hebreeuse "*yarin*" kom, wat "ver weg" beteken en die woord "*lers*" (Eng: "*Irish*") vanaf "*yarish*" en dit beteken "ver weg volk". Hy sê ook dat die Romeine na Ierland verwys het as "*die einde van die aarde*". Ek kan dit egter nie verifieer deur 'n soortgelyke Hebreeuse woord nie. Indien dit waar sou wees, sal dit wel sin maak, aangesien die Hemelse Vader gesê het dat Hy Sy Volk van ver af sal roep en bewaar, asook van die verre eilande af. (*Jeremia 30:10; 31:10* - in die King James-vertaling word spesifiek na die eilande verwys - *Jeremia 46:27; 51:50*.) Wat ek egter wel gevind het, is die Hebreeuse woord "*yaw-raysh*" (#3423) wat beteken "*om in besit te neem deur die vorige bewoners uit te dryf*". Dit is natuurlik die opdrag wat die Hemelse Vader aan Sy volk gegee het by hul besitname van die Beloofde Land. Dit is wat die Skietse volke gedoen het toe hulle oor Europa beweeg het - hulle het ander volke onteien, selfs hul bloedverwante.

Een groep eilande teenoor die kus van Skotland staan vandag nog bekend as die *Hebrides*, wat beteken "*eilande van die Hebreërs*". Ingelyks is daar ook teenoor die kus van Australië drie eilande, met onderskeidelik die name van *New Caledonia*, *New Ireland* en die *New Hebrides*. Dit is ook interessant om op te let op die twee eilande teenoor die kus van Engeland wat onderskeidelik *Isle of White* en *Isle of Man* genoem word.

Nog 'n antieke naam vir Brittanie was *Albion*; die Skotte was bekend as "*Albans*" en die name van die "*Albaniërs*" en die stam van die "*Alans*" deel dieselfde betekenis, naamlik: "*Wit*". Die term "*Albanië*" is Latyns; die Albaniërs verwys in hul eie taal na hulself as "*Shqiperia*", wat "*kinders van die*

⁸⁹ Terwyl die Skietse IsraEliete bekend gestaan het as *Sakae* (en nog baie ander name) was hulle ook bekend as *Habiru*, *Abiru* en *Abiri*. Toe die IsraEliete vanaf Spanje in Ierland gearriveer het, was hulle bekend as *Iberiërs*, waarvandaan Ierland die naam *Iberne* gekry het. Die Latynse vorm daarvan is *Ibernia* of *Hibernia* en dit is klaarblyklik almal afleidings van die woord *Hebreeus*. *Iberne* is later verkort na *Erne* en hiervandaan kom die ou Ierse *Erin*. Op soortgelyke wyse stam die antieke name *Eire* en *Eirland* vanaf die laaste lettergreep van die woord *Abiri* en vanaf *Iberia* wat deur die Iberiërs (IsraEliete) via Spanje na Ierland gebring is. Ierland se heel eerste naam was *Inis-Fail* wat *Land van Bestemming* beteken. *Scotia* was Ierland se tweede naam, wat afkomstig van die naam van die dogter van Sedekia (laaste koning van Juda) wat, soos reeds gesê, deur Jeremia na Ierland gebring is.

"arend" beteken.

Die **Wit Russe** (Eng: "Byelorussians") is die nageslag van die **Litauers**.⁹⁰ Die Litauers vind hul oorsprong in die eerste golf van Skiete wat hul aan die Baltiese kus gevestig het en is die voorsate van die ware Balte. "Byelorussians" beteken "Wit Russe" en "Balt" beteken "wit". Die geskiedenis van die Litauers toon dat hulle die direkte nasate van die Skiete is en dat hulle na die Balt beweeg het vanuit die Ooste, aangesien hul Hemelse Vader hulle opdrag gegee het om in 'n Westelike rigting te trek totdat hulle die Kus bereik. Die **Lette** is 'n stam van die Litauers (soos ook die Ou Pruisse (Borussi)) wat gedurende die dertiende eeu deur die Germaanse Ridders verdeel is. Die woord "Let" (Eng: "Latvian") beteken "skoonmaker van die woud".

Die woord **Pools** (Eng: "Polish" of "Polanie") beteken "bewoners van die veld". **Bohemer** kom vanaf die antieke stam van "Boii" wat "vegters" beteken. Die woord **Frans** (Eng: "French") beteken "werpspies". Nielsen beweer ook dat die woord "Gael" Hebreeus is en dat dit beteken "Seuns van die Lewende Elohim". "El" is die Hebreeuse woord wat "Almagtige" of "Magtige Elohim" beteken. Dit maak sin, aangesien die Hemelse Vader gesê het: "En in plaas dat aan hulle gesê word: Julle is nie my volk nie - sal aan hulle gesê word: Julle is kinders van die lewende Elohim. Dan sal die kinders van Juda en die kinders van IsraEl almal saam vergader en vir hulle een hoof aanstel ..." "

Ek kon egter nog geen Hebreeuse woord "Ga" of "Gay" vind wat "seuns" beteken nie. Wat ek wel gevind het, is "gaw-al" (#1350) met die betekenis van "om te verlos" of "die deel van 'n bloedverwant te doen", met ander woorde letterlik "om naasbestaande te wees".

Die woord **Amerika** (Eng: "America") kom vanuit twee Gotiese woorde "Amel" en "Rich", wat "Koninkryk van die Hemel" beteken. Dit is deur professor Miskovsky van Oberlin Kollege in Ohio bekend gemaak, gebaseer op getuenis uit die jare vyftienhonderd komende vanuit 'n verhandeling deur 'n man met die naam van **Martin Waldseemüller** (of "Waldzemüller"). Hy was 'n buitengewone Duitse aardrykskundige en Kartograaf (1470-1513) wat die grootste gedeelte van sy lewe in die Elzas gewoon het. Hy het aan Amerika die naam gegee in sy Latynse verhandeling "Cosmographiae introductio" en ook in 'n kaart, beide in 1507 gepubliseer in Saint Dié. Die naam het soos 'n veldbrand versprei en is so algemeen aanvaar dat hy self nie eens die gebruik

90 Die Litause taal is die oudste en suiwerste Europese taal en taalkundiges glo dat dit die oorspronklike taal van die Ariese Ras is en die Litauers word beskou as dié volk wat die beste aanspraak daarop kan maak om van oorspronklike Ariese afstamming te wees. Die boek van die *Sacred Truth Ministries*, *The Lithuanians: The Overlooked Nordic Tribe* bevat ongelooflike en roerende gegevens aangaande die Litause taal, rastipe, geskiedenis, oorsprong en gewoontes.

daarvan kon blus nie, wat hy wel later gepoog het om te doen nadat hy tot die gevolgtrekking gekom het dat die prestasies van Amerigo Vespucci nie so groot was as wat hy vantevore gereken het nie. (Amerigo Vespucci is die Italianer wat verkeerdelik deur baie mense beskou word as die oorsprong van Amerika se naam.) Dit was niemand anders nie as Alexander von Humboldt wat die belangrikheid van hierdie dokumentasie besef het en die bestaan daarvan onder die aandag van die akademiese wêreld gebring het. Sy herkenning daarvan het in 1901 nasionale aandag getrek en daar was sedertdien geen groter soektog as dié na die kaarte wat deur Waldseemüller voorberei is nie. Slegs een of twee kopieë het behoue gebly.

Die *Koninkryk van die Hemel* ly inderdaad onder die geweld van al die nie-IsraEliete wat die land binnestroom en dieselfde lewenstandaarde eis. Die boek Openbaring verwys na hierdie vloedgolf van nie-IsraEliete as “*n woonplek van duiwels en ‘n versamelpiek van allerhande onreine en haatlike voëls*” - (Matt. 11:12 en Openb. 18:2).

Laat ons nou kyk na die vele individuele blanke Angel-Saksiese volke waaruit Elohim se ware IsraElvolk bestaan. Al die simbole van IsraEI kan duidelik waargeneem word in die wapenskilde van hierdie nasies. Ons sal ook ‘n paar verhelderende historiese en argeologiese feite bespreek wat die IsraElidentiteit van die betrokke volke bewys.

Let asseblief op die feit dat dit nie maklik was om nasionale simbole en pertinente historiese inligting aangaande sommige van die Oosblokvolke te bekom nie. Indien die inligting aangaande sommige volke nie baie besonderhede bevat nie, is dit nie as gevolg van ‘n geringskatting van die betrokke volk nie, maar as gevolg van tydsbeskikbaarheid wat die verkryging van sulke informasie bemoeilik het.

HOOFSTUK 10

Groot Brittanje.

Die wapenskild van Brittanie is nie alleen vol Israelsimbole (leeus, stier, Dawidsharp) nie, maar selfs die leuse op die boekrol is: ***Dieu Et Mon Droit***, wat “God en My Geboortereg” beteken. Die leuse op die gordel is: ***Honi Soit Qui Mal Y Peuse*** en beteken “Die blaam tref hom wat kwade gedagtes daaroor koester”.

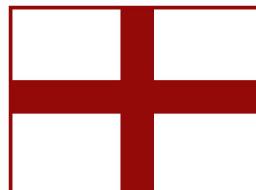
Opsommenderwys: Jakob het twaalf seuns gehad. Sy elfde seun, Josef, het twee seuns gehad, naamlik Efraim en Manasse, tussen wie die stam van Josef verdeel is. Jakob het aan Efraim (wie se nageslag vandag verteenwoordig word deur die volk van Groot Brittanie) die erfdeel van die eersgeborene gegee, alhoewel hy tweede gebore is.

Die Britse vlag staan as die “*Union Jack*” (“Jacob”) bekend. Dit bestaan uit ‘n agtpuntige ster, wat ook in die meer algemene stervorms op ander vlae van die Verenigde Koninkryk aangetref word.

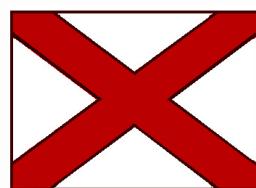
Die ontwerp van die “Union Jack” het ontstaan toe die oorspronklike vlae van Engeland en Skotland in 1606, na die unifikasie van die twee nasies deur Koning James van Skotland (James 1 van Engeland), gesuperponeer is. In 1801 is die oorspronklike Ierse vlag bygevoeg om die moderne vlag te vorm.

Die oorspronklike **vlag van Engeland** (\pm 1194 n.M.) was 'n rooi Christenkruis (kruis van George) op 'n wit agtergrond.

Die oorspronklike **Skotse vlag** (moontlik ongeveer 800 n.M.) was 'n wit saltire (Boergondiese kruis - die kruis van Andrew) op 'n blou agtergrond.

Ierland se oorspronklike vlag was 'n rooi saltire (Patrick) op 'n wit

agtergrond.

Koning James het bekend gestaan as “*Jacobus*” (“Jacob”) en dus het die vlag die naam “*Union Jack*” gekry. Die simboliek van die vlag strek egter veel dieper - nie slegs tot by die draai van die sewentiende eeu en die vorming van die Britse volk nie, maar selfs so ver terug as die einde van die sewentiende eeu voor die Messias by die begin van die totstandkoming van die volk IsraEl. Jakob het sy seuns laat kom om deur hom geseen te word, aangesien hy geweet het dat sy einde naby is. Soos reeds gesê, is die seën van Josef op sy twee seuns, Efraim en Manasse, geplaas. Die eersgebore seun is beskou as die “*seun van die regterhand*” aangesien die regterhand simbolies was van ‘n voortreflike en eerbare posisie. Die eersgebore seun het ‘n dubbele seën ontvang, terwyl die vader in die proses dan die regterhand op die kop van die eersgeborene geplaas het. Toe Josef sy twee seuns na sy vader Jakob gebring het om deur hom geseen te word, het Josef vir Manasse aan Jakob se regterhand geplaas (want Manasse was die eersgeborene) en Efraim aan sy linkerhand. Toe Jakob hulle egter seën, het hy sy hande oorkruis op hul hoofde geplaas. Josef het dadelik beswaar geopper aangaande hierdie ongewone afwyking van die Wet van Oorerwing en Seëninge, waarop Jakob geantwoord het dat dit so sal wees, aangesien dit die Wil van die Hemelse Vader is. Die “*Union Jack*” herdenk ook hierdie oorkruisplasing van Jakob se hande op die hoofde van Efraim en Manasse (*Génesis 48*).

Jakob het dus verklaar dat Efraim die dubbeldeel sou ontvang en dat hy ‘n “*menigte van nasies*” sou word. Die Hebreeuse woord vir “*menigte*” beteken eintlik “*volheid*” - en geen Ryk is al, soos die Britse Ryk, as ‘n “*volheid van nasies op die aarde*” beskryf nie. Ten tye van sy hoogste bloei was die Britse Ryk meer as vyf keer groter as selfs die Romeinse Ryk, wat vantevore die grootste Ryk was wat die wêrelde geken het.⁹¹

Nooit vantevore is enige volk meer gekenmerk as ‘n “*volheid*” as dié van die Britse Ryk nie, want hulle het nie slegs alle natuurlike hulpbronne wat die vier hoeke van die aarde kon aanbied tot hul beskikking gehad nie, maar hulle het ook oor die eiendomsreg daarvan beskik. Die Hemelse Vader het gesê dat die toekomstige glorie van die mag van IsraEl, en meer spesifiek dié van Efraim, soos ‘n sterk stier sou wees: “*heerlikheid is syne, en sy horings is buffelhorings; daarmee sal hy die volke stoot, die eindes van die aarde almal*

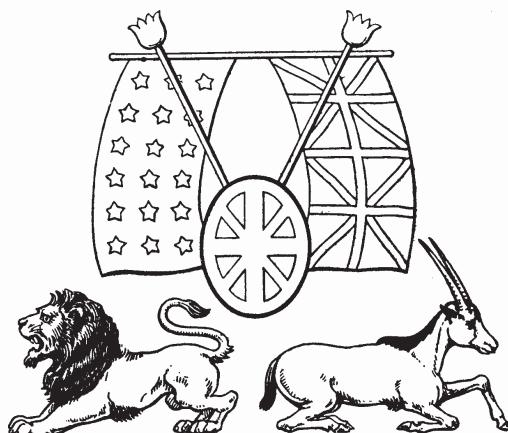
⁹¹ Ten tye van sy hoogtepunt het die **Romeinse Ryk** gestrek oor een hoof geografiese gebied van ongeveer 2.5 miljoen vierkante myl met ‘n bevolking van ongeveer **120 miljoen**. Die **Britse Ryk** egter, het in 1933 ongeveer 13.9 miljoen vierkant myl dwarsoor die wêrelde beslaan, met ‘n bevolking van **493 miljoen**. Op bladsy 21 van **PAX BRITANNICA** sê die historikus James Morris: *Dit was die grootste Ryk in die geskiedenis van die wêrelde, bestaande uit byna ’n kwart van die totale landmassa van die aarde en ’n kwart van die totale bevolking. Daar is met reg gesê dat die son nooit ondergegaan het oor die Britse Ryk nie.*

saam.” (**Deut. 33:17**). By watter ander volk het hierdie beskrywing al ooit gepas - by die “Jode”?

Die “Union Jack” simboliseer nie slegs die totstandkoming van die volk IsraEl nie, maar ook JaHWeH, die Elohim van IsraEl. Die nasionale simbole van die Britse volk herinner nie slegs aan die profesieë en beloftes wat die Hemelse Vader aan haar gemaak het nie, maar ook aan JaHWeH Self.

In die Ou Testament het die Hemelse Vader baie van Sy Eienaam aan Sy volk bekend gemaak - by die geleenthede het Hy verklaar dat Hy JaHWeH is, die **Eerste en die Laaste** (**Jes. 41:4; 44:6 en 48:12**). Wanneer die mense hierdie verse hoor, dink hulle in die meeste gevalle dan aan die Nuwe Testamentiese uitsprake” **Ek is die Alfa en die Omega** (die eerste en die laaste letters van die Griekse Alfabet) soos dit gevind word in **Openbaring 1:11; 21:6 en 22:13**, aangesien die meeste gelowiges ongelukkig hoofsaaklik bekend is met die Nuwe Testament. Die Ou Testament is egter in Hebreeus geskryf en dus sou die drie betrokke gedeeltes in Jesaja gelees het: “**Ek is die Alef en die Tau**” (die eerste en laaste letters van die Hebreeuse Alfabet. In antieke Hebreeus is hierdie letters “X” (Alef) en “+” (Tau) geskryf, wat ook, interessant genoeg, saam die “Union Jack” vorm.

Hierdie “Union Jack” is ook geen moderne simbool nie. Soos reeds gesien, het die **Saka**, die blonde en ligte IsraEliete, in ‘n oostelike rigting na Indië getrek om daardie eens grootse kultuur te bou. Op een van die eerste bladsye van sy werk **Tracing Our Ancestors** vertoon Frederick Haberman ‘n illustrasie van die “Topez van die Sakae”, ‘n beeldhouwerk teen ‘n rots naby Bhopal in Indië, wat dateer uit die vierde eeu v. M.

Hierdie beeldhouwerk bevat die einste simbole van Brittanie (Efraim): ‘n leeu, ‘n stier⁹² (of ‘n bok), ‘n banier met vyfpuntige sterre, ‘n banier met twee “Union Jacks”, sowel as nog ‘n “Union Jack”-simbool in die vorm van ‘n wiel.

92 Die stier waarna in die Bybel verwys word, het meer as een horing (**Deuteronomium 33:17**).

Dit is gepas dat Efraim, leier van die Huis van IsraEl, 'n simbool sou kies ("Union Jack") wat die ware Naam van hule Elohim JaHWeH sou weergee, ter vervulling van die Skrif: "Ons wil juig oor u oorwinning en die vaandels opsteek in die Naam van ons Elohim." - (Ps. 20:6).

Die drie aparte kruise wat die "Union Jack" vorm, verteenwoordig ook die drie belangrikste Verbonde wat die Hemelse Vader met Sy volk IsraEl gesluit het:

Die onderste saltire (kruis van Andrew) is 'n simbool van die onvoorwaardelike **Abrahamitiese Verbond** wat die Hemelse Vader met Abraham en sy suiwer nageslag gesluit het.

Die middelste saltire (kruis van Patrick) versimboliseer die **Mosaïese Verbond van die Wet**. Aangesien IsraEl in haar gevalle toestand nie instaat was om die Wet volkomme te onderhou nie, moes bloedige offerandes voortdurend geoffer word ter wille van versoening - om die oortredinge te bedek voor JaH-WeH.

Die boonste Christenkruis (van George), is simbool van die **Messiaanse Verbond** van onvoorwaardelike vergifnis van oortredinge vir alle rasegte, bekeerde IsraEliete. Aangesien die Christenkruis bo-oor die ander geplaas is, versimboliseer dit die verseëling van die vorige twee (deur Genade) - maar hoegenaamd en geensins die opheffing daarvan nie.

Betekenisvol is die feit dat **George** 'n draak gedood het en dat JaHWèshua die mag van Satan, die ou Slang, die Draak, verbreek het toe Hy uit die dode opgestaan het ná die kruisiging.

Aangaande die **Vroeë Britte** het Haberman die volgende interessante stelling om te maak: "Strabo, die Griekse aardrykskundige en die tydgenootlike Kymbelin het vir ons 'n goeie beskrywing gelaat van so 'n Brit:

"Hy het gekom, nie in velle geklee soos 'n Skiet nie, maar met 'n boog in die hand, 'n pylkoker wat hang aan die skouers, Skotse mantel om die liggaam, 'n vergulde gordel om die lendene en 'n langbroek wat van die middel tot op die voetsole hang. Hy was gemaklik in sy redevoerende omgang met mense; aangenaam in sy gesprekke; diskreet in sy hantering van gewigtige sake; uitstekend in staat om onmiddellike omstandighede vinnig op te som; altyd gereed om behulpsaam te wees by enige skielike noodsituasie; bowenal het hy goed voorsiening gemaak vir die toekoms; ywerig in sy soeke na wysheid; geneë tot vriendskap; hy het weinig aan die noodlot oorgelaat maar steeds die volle vertroue van ander geniet as gevolg van sy verstandigheid. Hy het Grieks⁹³ so vloeiend gebesig dat dit die indruk geskep het dat hy in die Lyceum getoeë is en sy lewe

93 Dit is ook opgeteken dat die vroeë Skotse boere en herders Grieks vlot gepraat het - dus was dit ook die gewone mense, nie slegs dié met universiteitsopleiding nie.

lank al met die Akademie van Athene kommunikeer (bl. 107)."

Die oligosefale (langsbedelige) Hebreërs was in Brittanje sedert ongeveer 1800 v.M. bekend as "Habiru". Aangaande Brittanje deel Sir Arthur Keith die volgende mee:

"Ten tye van al hierdie instromings, histories sowel as prehistories, op een belangrike uitsondering na, is daar nooit vreemde of nuwe afstammings na die Britse Eilande gebring nie: almal was kennelik afstammelinge van die mense wat steeds noord-wes Europa bevolk - manne van die Nordiese tipe - of soos ek verkie om hulle te noem, die Noordsee ras ... Tydens al hierdie instromings en kolonisasies was daar slegs een wat nie getrek is vanuit die Noordsee-ras nie - dit is die indringing wat gedurende die tweede millennium v.M. plaasgevind het toe die bragisefale (kortskedeliges) van Sentraal Europa deur die Nordiese streek gedring, die kus van die Noordsee bereik en Brittanje binnekragting het." (Uit *Nationality and Race*, die een-en-twintigste lesing wat aan die Universiteit van Oxford se Junior Wetenskapsklub deur Robert Boyle gelewer is op 17 November 1919).

Let daarop dat hierdie bragisefale Europese volke (of Alpyne - mense van die Alpe) deur sommiges beskou word as synde van dieselfde oorspronklike afstamming as die Nordiese of oligosefale volke, alhoewel vanaf 'n ander stam.

Dan is daar ook historiese bakens in Brittanje wat duidelik heenwys na IsraEli-tiese afkoms. In sy "**Documents of Destiny**" het Connell die volgende opgeteken:

"Die westelike vensters van die Westminster Abdij, wat bokant die hoofingang is, het vier panele. Op die drie panele aan die smal bokant is die figure van Abraham, Isak en Jakob; die volgende twee rye van sewe panele bevat die figure van Reuben, Simeon, Levi, Juda, Sébulon, Issaskar, en Dan, Gad, Aser, Naftali, Josef, Benjamin, Moses en Aäron en op die onderste ry kom die embleme van Moses en Aäron op elke end voor, maar in die middel die Leeu van Juda en die Bul van Josef - die wapenskild van Brittanje."

Die kroningsplegtigheid is deurgaans 'n uiters interessante studie, maar ons haal slegs twee uittreksels aan:

Wanneer die koning se hoof gesalf word deur die Aartsbiskop, word die volgende woorde gebruik:

"Laat u hoof gesalf word met olie soos Konings, Priesters en Profete gesalf is en soos Salomo gesalf is deur Sadok die priester en Natan die profeet. Mag u ook so gesalf, geseën en afgesonder word as Koning oor die volke waaroor u deur JaHWeH ons Elohim aangestel is om te regeer. In die Naam van die Vader en van die Seun en van die Heilige Gees. Amen."

Dan moet die Koning na sy troon beweeg en deur die Aartsbiskoppe en Biskoppe opgelig word om daarop plaas te neem en die Aartsbiskop wat voor

die Koning staan, moet dan sê:

“Staan vas en hou van nou af vas aan die setel en staat van vorstelike en keiserlike waardigheid, wat op hierdie dag aan u oorgegee word in die Naam en deur die Outoriteit van die Almagtige Elohim ... En die Almagtige Elohim, wie se leraars ons is, asook rentmeesters van Sy geheimenisse, sal u troon in geregtigheid totstand bring, sodat dit vir ewig kan bestaan, net soos die son voor Sy aangesig, en soos die getroue getuie in die hemel. Amen.” (Uit die *Offisiële Boek van die Kroningseremonie* - bl. 106, 107. Eie kursivering.)

Voorts het Koning James, toe hy gekroon is, Londen binnegegaan deur die **Hek van die Oudstes** (“Aldersgate”). Alle boë en hekke is uit Londen verwyder - Aldersgate en sy boog is in 1761 verwyder. ‘n Brons gedenkplaat as aandenking van die oorspronklike voorkoms van Aldersgate is aangebring op die hek van die Sint Botolf-begraafplaas naby Aldersgate.

In haar *Lifting up an Ensign To The Nation* vermeld Ida M. Ferguson die volgende:

“Bokant die boog van die hek het die owerhede van Londen twee figure opgerig wat in ‘n noordelike rigting kyk - die rigting vanwaar Koning James sou kom. Dit was figure van die profete Samuel en Jeremia en onder elk was ‘n Bybelse aankondiging. Onder Samuel was die woorde: *En Samuel het vir IsraEl gesê, Kyk, ek het na julle stem geluister in alles wat julle my gesê het en ek het n koning oor julle aangestel.* (IsraEl se eerste koning - Saul.) Onder Jeremia was die bewoording: *Dan sal konings en prinse deur die poorte hierdie stad binnegaan - konings en prinse wat op die troon van Dawid sit, wat ry op strydwaens en perde - hulle en hulle prinse, die MANNE van JUDA en die inwoners van Jerusalem, en hierdie stad sal vir ewig bly .*” (bl. 84.)

Is dit bloot toevallig dat dit die profeet Samuel was wat aan IsraEl haar eerste koning, deur Elohim aangestel, gegee het en dat Jeremia later die een was wat, volgens die Hemelse Vader se bepaling, hierdie Troon verplaas het na die Britse Eilande?

Na aanleiding van die feit dat Brittanje in die Bybel beskryf word as “*die verre eilande*”, het John D. Baldwin in sy *Pre-historic Nations* (Harper and Brothers, 1869) gesê dat na die Britse Eilande in die antieke Sanskritboeke verwys word as “*die Heilige Eilande van die Weste*” en Engeland is beskou as die woonplek van die Magtige en die tuiste van “*die magtiges*” (bl. 379).

Connor sê in *Documents of Destiny* :

“‘n Engelse kapelaan in Keulen, meneer Glover, het die plaaslike Rabbi gevra om die woord *Engeland* in Hebreeus te skryf. Aangesien Hebreeus van regs na links geskryf word, het meneer Glover verwag dat die Rabbi *Engeland* ook agteruit sou skryf, beginnende met die *d* en eindigend met die *E* in Hebreeus, maar in stede daarvan het hy *Mih-lia* geskryf (uitgespreek *Yaii-Yaiim*), dieselfde Hebreeuse frase wat deur Jesaja gebruik is en vertaal word as *Eiland van die See* . Sy antwoord op besware

was: *Wanneer ons van die Verenigde Koninkryk praat, sê ons Yaïï-Yaïïm asof dit Aïï-H lm gespel word.* Geen opgevoede Jood sal sy betekenis in enige ander vorm skryf nie.”

Daar is ook 'n groot oorwig van getuienis wat bewys dat JaHWèshua Self die vroeë kerk in Brittanie gegrondves het in die jare tussen Sy vroeë kinderjare en sy opgetekende Bybelse bediening - die tydvak waарoor die Bybel swyg. Nog groter getuienis bestaan dat Josef van Arimathea (JaHWèshua se oom), 'n handjievol dissipels, Maria (JaHWèshua se moeder) Maria Magdalena en ander gedurende die eerste eeu na Brittanie gegaan en die gemeente versterk het. Andreas self was die eerste Biskop en beskermheer van Skotland. Alhoewel daar 'n halfdosyn of meer goed-gedokumenteerde boeke oor hierdie onderwerp bestaan, is een van die bestes *The Drama of The Lost Disciples*, (1961) deur George F. Jowett.

Augustinus het in 600 N.M. geskryf:

“Aan die westelike grense van Brittanie is daar 'n sekere koninklike eiland - groot, omring deur water, ryk in natuurskoon en lewensnoodsaaklikhede. Daar het die eerste bekeerlinge tot die universele wet, deur Elohim vantevore daaraan bekend gestel, 'n kerk gegrondves, nie deur menslike vermoëns nie, maar deur die Hande van JaHWèshua self, ter wille van die redding van sy volk.” (Spelman, Conecilia, bl.5.)

Gildas (Albanikus) die Wyse (425-512 n.M.) 'n Britse historikus, het geskryf dat:

“die Messias, die ware Son, Sy lig gegee het en die kennis van Sy leringe aan ons Eiland in die laaste jaar van Tiberius Ceasar.” (De Excidio Britanniae, Sec. 8, bl. 25.)

Eusebius (260-340 n.M.) het geskryf:

“Die Apostel Paulus het oor die oseaan na die eilande gegaan wat die Britse Eilande genoem word.” (De Demonstratione Evangelii, Lib.111.)

Dorotheus, Biskop van Tirus (303 n.M.) het gesê:

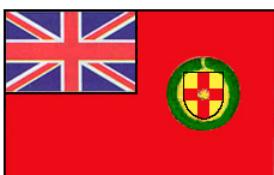
“Aristobulus, aan wie Paulus eer betoon het in sy brief aan die Romeine, was Biskop van Brittanie.” (Synopsis de Apostol. Synops 23 Arisobuluis.)

William van Malmesbury (1080 - 1143 n.M.) is deur die Monnike van Glastonbury genader om hul geschiedenis neer te skryf. Hy het aangeteken dat, ná die foltering en opstanding van die Messias, Josef van Arimathea saam met elf sendelinge vanaf die heilige land ge-arriveer het en dat die koning aan hulle twaalf landsgedeeltes toegeken het. (De Antiquitate Glastoniae, hfst. 1.)

Maelgwyn van Llandaff het in 450 n.M. soortgelyke feite opgeteken in Cottonian M.S. and Usher, Antiquities, bl. 12.

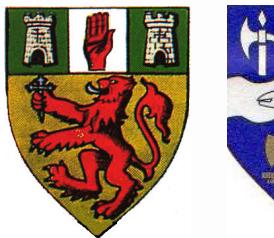
Polydore Vergil (1470 - 1555) het geskryf: “*Brittanje, deels deur die toedoen van Josef van Arimathea, was die heel eerste koninkryk om die Evangelie (blye tyding) te ontvang.*” (Lib. II.)

Northern Ireland

Northern Ireland

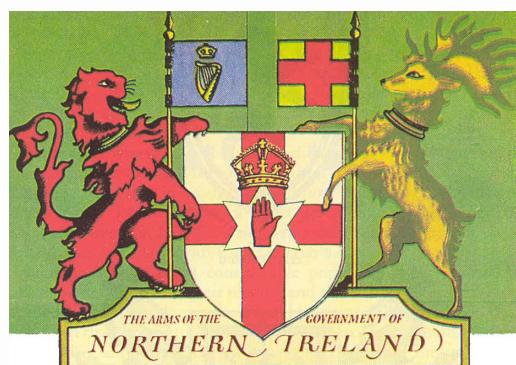

Antrim County

Ballina County

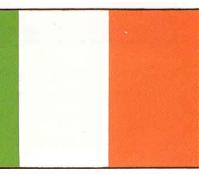
Ierland.

2nd National Arms of Ireland (representing the 4 Irish Provinces of Leinster, Connaught, Ulster, and Munster)

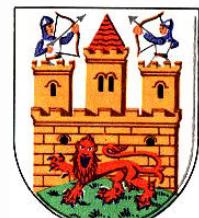
Athlone

Ireland

Ireland

Kilkenny

Die Nasionale Wapenskild van Noord-Ierland bevat 'n leeu, 'n takbok, Dawid se harp, die rooi hand van Ulster⁹⁴ en die vlag van die beskermheilige van Ierland, St. Patrick. Noord-Ierland se vlag (moontlik ongeveer 1950 n.M.) het uit 'n rooi vlag bestaan met die Britse "Union Jack" in die vryhoek,⁹⁵ met die wapenskild van Noord-Ierland in die vlagsoom opgehang deur, en in die middel van 'n Groen Krans.

Ou Ierse manuskripte gee baie inligting aangaande die "Tuatha dé Dannan".⁹⁶ 'n Paar van die beste werke oor Ierse geskiedenis is, *Keatinge's History of Ireland*, en *Annals of Ireland by The Four Masters*. Hierdie antieke geskiedenis wys dat die Dannaniëte en Milesianiete⁹⁷ van dieselfde ras was (Keatinge, bl. 30). Hierdie twee stamme het in Ierland aangekom in verskillende golwe van migrasie vanaf Griekeland, Gothland naby die Swart See, en vanaf Skitië naby die Swart- en Kaspiëse Seë. Migrasies van Feniciërs en ander mense deur Egipte is ook opgeteken. Keatinge meld dat die Dannaniëte voor die Milesianiete aangekom het, en dus aangekom het nadat hulle van Griekeland af weg is na 'n geveg met die Assiriërs en het deur Denemarke en Noorweë in Ierland aangekom - (bl. 40). Die Milesianiete het van Skitië deur Spanje in Ierland aangekom.⁹⁸ Die Vier Meesters dui aan dat die Dannaniëte in ongeveer 1200 v.M. en die Milesianiete in ongeveer 1000 v.M. in Ierland aangekom het - (bl. 123).

94. gewoonlik met 'n rooi band rondom die gewrig of 'n rooi tou wat die hand omsingel; 'n simbool van die rooi draad wat om Juda se seun Serag se gewrig vasgebind is - *Génesis 38:28-30*.

95. Die gedeelte (gewoonlik 'n reghoek) wat in die bo-links gedeelte van die vlag naby die paal is. Op die Amerikaanse vlag - die blou strook met die sterre is in die vryhoek.

96. Stam van Dannan.

97. Wie ook somtyds Gadelieërs genoem is; wie se banier die dooie slang op Moses se staf was; Haberman; (Bl. 119.).

98. Ingersoll meld dat die stamme van Dan en Simeon na Ierland, Skotland en Wallis gekom het. Die grootste deel van Simeon het heelwaarskynlik in Spanje agtergelyk saam met Zara-Juda.

Lank voordat IsraEl verslaan en gedeporteer is, het oorblyfsels van 'n paar van die stamme alreeds om verskeie redes begin migreer. Die Daniete het die land van IsraEl redelik vroeg verlaat, want hulle het beknoop begin voel in die land wat aan hulle aangewys is.⁹⁹ Verder was die stam van Dan 'n avontuurlustige stam en het orals saam met die Feniciërs rondgeseil: Die Feniciërs was Hebreërs en self heelwaarskynlik uit die stam van Dan ...

Die bekende Duitse ontdekker, natuurkenner en staatsman, Alexander von Humboldt (1769-1859) het die Grieke as IsraEliete bestempel en hy was baie seker dat die vroeë inwoners van Ierland suiwer Hebreërs was en dat die meeste van hulle vanaf Griekeland deur Spanje, na Ierland gekom het. Humboldt¹⁰⁰ het verklaar dat wanneer die Grieke die woord "Feniciërs" gebruik het, hulle die IsraEliete saam met hierdie mense ingesluit het.

Indien die Dannaniete in ongeveer 1200 v.M. in Ierland aangekom het, sou dit ongeveer 85 jaar na 'n groot geveg van IsraEl wees waarin talle profesieë aangaande meeste van die stamme van IsraEl gemaak is. Een van hierdie profesieë was dat Dan in skepe sou vertoeft,¹⁰¹ en dus oor die hele wêreld sou vaar. Moses het ook oor Dan se reise geprofeteer: "*Dan is 'n jong leeu wat uit Basan uitspring.*"¹⁰² As die Milesianiete in ongeveer 1000 v.M. aangekom het, sou dit om-en-by die tyd van Koning Dawid gewees het en omtrent 70 jaar voordat IsraEl in twee koninkryke opgedeel is met die dood van Koning Salomo. Koning Salomo was die mees wyse man wat nog ooit geleef het; maar hy het groot foute begaan wanneer hy op die luste van die vlees vertrou het in plaas daarvan om Elohim te gehoorsaam. Salomo het die IsraEliete swaar belas. Sy seun, Rehábeam, het beplan om die belasting te verhoog – téén die wyse raad van sy ouer raadgewers. Omdat IsraEl alreeds 'n vloot¹⁰³ gehad het, was dit heel moontlik dat sommige IsraEliete baie ongelukkig met die regering van hulle land geword het¹⁰⁴ en vertrek het voordat dinge erger kon word.¹⁰⁵

Keatings meld dat die Dannaniete en Milesianiete dieselfde taal gepraat het. Kolonel Gawler verwys na bronne wat toon dat hierdie taal, Gaelies of suiwer Iers - soos wat tot die 1700's gepraat is - identies was aan Hebreeus (wat identies was aan Fenisiës). Gawler kwoteer verder 'n onthullende verklaring uit ***Phoenician Ireland*** deur Villaneuva soos vertaal deur O'Brien. [Al was hierdie Ierse historikus Vallaneuva, blykbaar vertroud met die Bybel, het hy

99 Rigters 18.

100 In *Our Nordic Race*. Richard Kelly Hoskins wys daarop dat Alexander Humboldt ook voorspel het dat *Die Verenigde State Meksiko sal absorbeer en in stukkies breek*. (Bl. 35, 36.)

101 Rigters 5:17

102 Deuterónórium 33:22. Jong leeu is baie avontuurlistig en reis orals.

103 1 Konings 9:26,27; 10:11, 22.

104 Net soos koloniste Amerika toe gekom het vanaf Brittanje en Holland deur soortgelyke omstandighede.

105 Net soos baie mense Rusland verlaat het voor die Bolsjewiek Revolusie.

nie al die name korrek gekry of die hele Skriftuurlike storie in sy verklaring reg gekry nie; maar hy het wel die lere met die IsraEliete verbind.]

Villaneuva het verklaar:

“Ek onthou dat in die Feniciese taal daar ‘n woord *danihain* te vinde is, wat *roemryke, vrygewige, edele*, of liever Danirfor Danani, of Danita aandui - die inwoners van die stad Dan aan die voet van Berg Lebanon, die plek waar die Feniciërs [IsraEliete] die gegote beeld wat Miga gemaak het, aanbid het en waar Jeróbeam [Aäron by Sinai?] die goue kalf opgerig het¹⁰⁶ - (Gawler; bl. 31.)

Professor C.A.L. Totten, het in *Our Race* (ongeveer 1896), opgeteken dat die Ierse historikus Valancy, gebaseer op substansiële getuienis, vas geglo het dat Iers en Punies¹⁰⁷ dieselfde taal was, of dat hulle vertakkings van dieselfde taal was, met hulle oorsprong in ‘n algemene moedertaal.

Haberman meld dat die Milesianiete (Gadeliërs) van die stam Juda was, en die adel van Ierland saamgestel het. Hy wys ook daarop dat die Skots- en Ierse Gaelies, sowel as die Wallies en Manx tale, vertakkings van die Fenicies/Hebreeuse taal is.¹⁰⁸ Hierdie is ‘n vervulling van profesie, want Elohim het gesê,

“Ja, *Hy sal deur lippe wat hakkel, en deur ‘n vreemde tong met hierdie volk spreek.*”¹⁰⁹

Haberman wys daarop dat die “*Strong’s Hebrew Concordance*” die woord ‘gael’ vir ‘hakkel’ aangee, terwyl die “*Young’s Hebrew Concordance*” dit as ‘leag’¹¹⁰ aangee.

Haberman sê:

“Dit is dus baie treffend dat een van die ou name vir die Iere *Leagael* moet wees, of in Hebreeus, ‘n *hakkelende volk*, die dubbelwoord wat van links na regs Fenicies, en van regs na links Hebreeus verteenwoordig.

Die Vier Meesters meld ook dat die *Cuath di Dannan* die naam *Inis Fail*¹¹¹ aan Ierland gegee het, in verband met die Lia-Fail:¹¹² die merkwaardige klip wat hulle saam met hulle gebring het. Die spieël-kwaliteit van ‘n woord wat deur albei tale verteenwoordig word, kan in hierdie woord *Liafail* gevind word.”

Volgens ander bronne, was daar ‘n ander stam van mense van dieselfde ras, wat dieselfde taal gepraat het, wie bekend was as Formoriane of Fororiane en wie voor die Dannaniëte in Ierland was.

¹⁰⁶ Sien Rigters 18:22-31.

¹⁰⁷ Punies was die Feniciese dialek van Carthaags. In *Our Race*, meld Totten ook dat die Carthagiers, wie amper Rome vernietig het, IsraEliete was, hoofsaaklik uit die stamme van Dan en Juda (heelwaarskynlik gemeng met ander Semiete). DeBurgh in *The Ancient World* het gemeld dat die Feniciërs Semiete was - (Bl. 26).

¹⁰⁸ Vir meer bewyse dat die Keltiese tale identies is met Hebreeus, sien Bylae 1. Ook, sien *The Theocentric, Scientific Evolution of the Modern Nations and Languages of Israel* deur “Sacred Truth Ministries.”

¹⁰⁹ Jesaja 28:11.

¹¹⁰ Hierdie moet ‘n verwysing wees na ouer Strong’s en Young’s Konkordansies, want altwee gee die woord aan as laeg; #3934 (*law-ayg*). Young’s is nou dieselfde as die Strong’s genommer.

¹¹¹ Die Eiland van Bestiering.

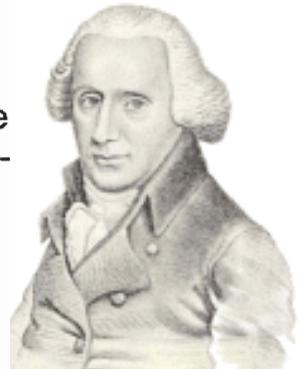
¹¹² Die Klip van Bestiering.

Volgens Haberman:

“Lig is hierop gewerp deur ‘n ou Joodse Rabbi (gekwoteer deur Eerw. A.B. Grimaldi), wie sê dat daardie vroeë Ierse marne van die stam Efraim was wat Egipte voor die uit tog verlaat het.¹¹³ By Loughguir naby Limerick en elders, is daar ou klipsirkels, bestaande uit twaalf klippe, een groot klip wat in die middel staan en elf kleiner klippe wat in ‘n buigende houding rondom staan. Ierse oudheidkundiges vertel vir ons dat daardie klippe die droom van Josef bevestig, soos vertel in **Génesis 37**, waar Josef gedroom het dat sy gerf (van koring) die grootste was wat in die middel gestaan het, terwyl die van sy broers daarom gestaan en na syne gebuig het. Dit kan soos ‘n feëverhaal klink, maar daardie klipsirkels is nog daar - (bl. 116).

Haberman meld ook dat daar ‘n ou Ierse wet was wat afhangende van hulle stand of status, die hoeveelheid kleure wat op ‘n mens se jas mag wees, beheer het. Hy kwoteer die Ierse historikus O’Halloran:

“Hier vind ons weer bewyse van ‘n afstammeling van Josef, wie se vader vir hom ‘n jas van vele kleure gemaak het ... Heelwaarskynlik die geruitmantel, volgens die kleure waardeur die Skotse stammegroep uitgelenken kan word, wat ontstaan het by Josef se kleed van vele kleure.”

Haberman maak ook melding van ‘n ander Ierse oudheidkundige, **Kolonel Vallency**, wie daarop gewys het dat daar priesters van On in Ierland was;¹¹⁴ dat die antieke waterputte van Ierland as heilig bestempel is ter nagedagtenis aan die put waarin Josef se broers hom gegooi het voordat hulle hom in slawerny verkoop het en hy uiteindelik in Egipte aangekom het;¹¹⁵ en dat die antieke Ierse klipsirkels oorspronklik “Bothals” genoem is in herinnering aan die klippilaar wat Jakob gemaak het en “Bethel” genoem het, wat *Huis van Elohim* beteken¹¹⁶ - (bl. 116).

Connon maak die volgende aantekening in die ***Documents of Destiny***:

In die biblioteek van die *Royal Irish Academy* is ‘n gedig, *The Kings of the Race of Eibhair* (Heber, die voorvader van Abraham), met die volgende voorwoord:

The use of [Coats of] Armes and Escouchions [family shields] is anciently obserued by the Irishy in imitation of ye Children of Israell, who began to use them in Egypt (at which time the ancestor of all the Irishy, called Gaoidhil, or Gathyelus there liued) which Armes, the Israellits at their passing through ye Redd Seas, under the conduct of Moyses did carry in their severall Banners. They were Twelve Tribes, and each Tribe had a certaine number of men under his own command with Distinct Banners and Armes.

Dan volg ‘n lys van die baniere van IsraEl, waarvan daar twee is waarin ons op die oomblik geïnteresseerd is, Juda – ‘n leeu, en Josef – ‘n bul - (bl. 106).

113 Hierdie is nie heeltemaal moontlik nie. Die Boek van Oprekte (hoofstuk 75) meld dat ‘n groot groep Efraimiete probeer het om IsraEl voor die bepaalde tyd te verlaat – maar hulle was almal deur die Filistyne doodgemaak toe die Efraimiete hulle skape wou steel nadat hulle drie dae laas geëet het. Dit is moontlik dat op ‘n latere tydstip, toe dit die bepaalde tyd was, Elohim ander groepe Efraimiete toegelaat het om suksessvol te vertrek.

114 Terwyl Josef in Egipte was, het hy met Asenat, die dogter van die Priester van On getrou en sy het gebore aan Efraim en Manasse geskenk.

115 **Génesis 37:24-28.**

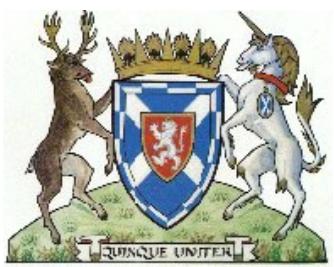
116 **Génesis 28:18,19.**

Een van die oudste name van Ierland is Erin; en ons sien in Númeri 26:36, 37 dat die naam van een van die seuns van Efraim, Eran was, wie die vader van die hele stam was wat die Eraniete genoem is. In *British History Traced* vertel Majoor R.G.A. Roberts (ongeveer 1913) dat Pomponius Mela beweer het dat sommige van die vroegste inwoners van Ierland "jode" [sic, IsraEliete] was en die land Erin genoem het.

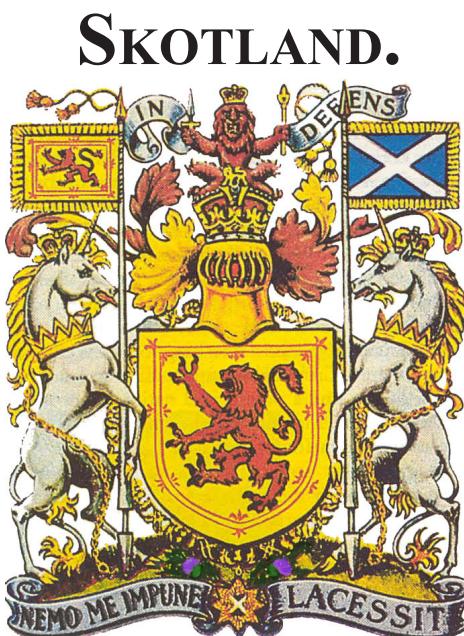
Die ou Ierse Kronieke van die vroeë 800's n.M., "*The Book of Armagh*", het 'n simbool vir elkeen van die Evangelies: 'n Man vir Matteüs; 'n Leeu vir Markus; 'n Bees vir Lukas en 'n Arend vir Johannes. Hierdie is die vier simbole¹¹⁷ vir die afdelings van IsraEl. Is dit net toevallig dat die historiese registerboeke van die Europese volke "*The Irish Chronicles*", "*The Anglo-Saxon Chronicles*", "*The Chronicles of the Kings of Britain*", ensovoorts, genoem is net soos die IsraEliete hulle geskiedenisboeke genoem het soos opgeteken in die Ou Testament? Dit is ook die simbole vir die Evangelies soos gebruik in die Latynse Vulgaat Bybel [ongeveer 400 n.M.]. Ander antieke boeke [ongeveer 600-800 n.M.] bevat ook vertalings van die Latynse Vulgaat na Wallies, Kelties, Iers en Skots Gallies.

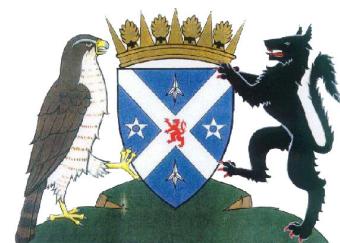
Duncannon

Dumphries en Galloway Councils

SKOTLAND.

Sterling Council

Fife (Old Principality)

Perth en Kinross Councils

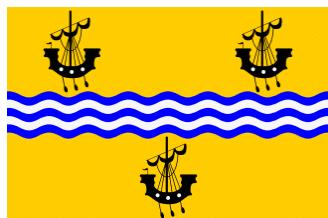

Highlands Council

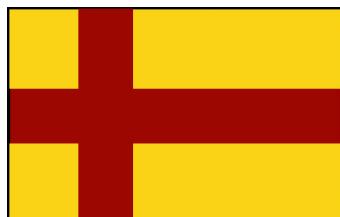

Shetland Eilande Council

Hebrides Islands

Orkney Islands

Shetland Islands

Die Nasionale Wapenskild van Skotland bevat twee eenhoringperde en drie leeus, distels, kettings, en die vlad van die beskermheilige, St. Andrew. Die leuse bo-op die wapenskild lees: "In Defens" wat "in Verdediging," beteken en die leuse onder, "Nemo Me Impune Laccosseit," beteken, "Niemand Val my ongestraf aan nie." Dit kan met verwysing wees na dit wat Elohim aan Abraham en sy Israel-afstammelinge beloof het: En hom vervloek wat jou vervloek;" en "Elke wapen wat teen jou gesmee word, sal niks uitrig nie."¹¹⁸

Gawler kwoteer 'n voetnota deur Counellan in *The Annals of Ireland* deur die Vier Meesters wat sê dat die konings van Skotland en die Huis van Stewart afstammelinge van die Ierse Milesianiete was - (bl. 32).

Skotland se mees waardevolle besitting is hulle **Onafhanklikheidsverklaring**, bekend as "**The Declaration of Arbroath**", geskryf aan Pous XXII op 6 April 1320, op die erflating van Koning Robert van Skotland¹¹⁹ deur Bernard de Linton, die Ab van Aberbrothick en bekratig deur die 25 lede van die Skotse State in die Parlement, wie hulle koninklike seëls daarop aangebring het. Die brief het Koning Robert as 'n koning beskryf wat sy mense en erfenis van die vyand se hande vry wou maak, wie soos nog '**n Josua of Makkabeër**¹²⁰ uit-

¹¹⁷ Sien Eségiël 1:5-20; 8:15; 9:4; 10:6, 18, 20-22 en Openbaring 4:7; 7:11; 14:3; 15:7; 19:4.
¹¹⁸ Génésis 12:3; Jesaja 54:17.

gestyg het en wie met blydschap die geswoeg en moegheid, honger en gevare verduur het. [Beklemtoning myne]

Ek bied die volgende getuienis aan van die nasie van Skotland, deur 'n deel van die Deklarasie van Arbroath te kwoteer (1320) soos opgeteken in The Scottish Declaration of Independence, deur E. Raymond Capt, M.A., A.I. A., F.S.A., Scot:

"Mees heilige Vader en Meester, ons weet en van die ander kronike en boeke van die oues vind ons dat tussen ander bekende nasies, ons eie, die Skotte, geseen is met wydverspreide roem. Hulle het van Groter Skitië deur die Tireense See en die Pilare van Hercules gereis, en vir 'n lang tydperk in Spanje tussen die barbaarse stamme vervoef, maar nêrens kon hulle onderdruk word deur enige stam nie, hoe barbaars ook al. So het hulle, **twaalf honderd jaar nadat die kinders van IsraEl die Rooi See oorkruis het**, gekom na hulle tuiste in die Weste waar hulle vandag nog leef. In hulle Koninkryk het daar een-honderd-en-dertien konings van hulle eie koninklike stam regeer, die lyn wat nie deur 'n enkele uitlander gebreek is nie. Die hoë kwaliteite en verdienstes van hierdie mense, as hulle nie anders geopenbaar was nie, verky genoegsame roem hiervan: dat die Koning van konings en die Meester van die meesters, ons **Meester JaHWèshua Messias**, na Sy Leiding en Opstanding, **hulle geroep het**, al is dit in die verste dele van die aarde gevestig, amper die eerste tot Sy mees afgesonderde geloof. Ook sou Hy hulle nie in daardie geloof bevestig het deur sommer enigiemand nie, maar deur die eerste van Sy Apostels deur 'n roeping - al was hy maar tweede of derde in bevel - die mees sagmoedige Andreas, die geseënde Petrus se broer, en het begeer om hulle onder sy beskerming as hulle beskermheer vir ewig te hou" - (bl. 23.) [Beklemtoning myne]

'n Paar jaar voor hierdie Verklaring, net voor 'n slag om onderdrukkers te verslaan, op Sondagoggend, 24 Junie 1314, het Koning Robert the Bruce sy manne as volg toegespreek:

"Vir ons moet die naam van JaHWeH ons hoop vir oorwinning in die slag wees. Hierdie dag is 'n dag van blydschap. Met ons Meester JaHWèshua Messias as bevelvoerder, sal St. Andreas en die martelaar St. Thomas vandag saam met die heiliges van Skotland veg vir die eer van hulle land en hulle nasie." - (bl. 16.)

Vier jaar na die Verklaring, sou Koning Robert se vrou geboorte skenk aan 'n manlike erfgenaam vir hom - Dawid.

Robert "the Bruce"

¹¹⁹ Robert de Brus (the bruce), sewende Heer van Annandale.

¹²⁰ 'n Mees dapper Hoë Priester van IsraEl wie die IsraEliete uit verdrukking in die tweede eeu n.M. geleï het. Gedetailleer in die Apokriewe en Josephus. Sy lyn was die laaste van die ware IsraEl Priesters in die land.

Welwynh

WALLIS.

Cardiff

Glyndwr

Cumbria

Dyfed

Die **Vlag van Wallis** is byna identies met die Wapenskild. Die leuse op die gordel wat aan die Wapenskild van Wallis is, is die Walliese frase, "Y Ddraig Goch Ddyry Cychwyn."¹²¹ Die simbool van die Draak dateer omtrent 2000 jaar terug. Maar, in "Symbols of Our Celto-Saxon Heritage" (1976) duï W.H. Bennett F.R.G.S. aan dat die simbool oorspronklik 'n rooi klimmende leeu was, maar met tyd na 'n rooi draak verander is - (bl. 169). Die koning van die ou Walliese Siluriërs was die "Pendragon" genoem, wat "hoofdraak" beteken; dalk het dit iets daarmee te doen.

Dit lyk asof die draak 'n verbasterde simbool is wat die leeu en die slang combineer. Die slang is 'n simbool van wysheid; en die Messias het vir Sy mense gesê om "versigtig soos die slange en opreg soos die duwe"¹²² te wees. Ook is die slang 'n simbool vir die stam van Dan wie hierdie wysheid (of boosheid sal beoefen - RED) beoefen, want Elohim het gesê dat Dan die rigter¹²³ (of heerser) oor die hele IsraEl sal wees. Die leeu is nie net 'n simbool van krag nie, maar is ook die hoofsimbool van die Stam van Juda - die Koninklike stam. Dit is moontlik dat die hibridiese simbool van die draak, die spesiale eenheid van die stamme van Dan en Juda kan simboliseer. Elohim het verklaar dat Juda 'n leeu was en die septer (heersende owerheid) nie van Juda sou wyk nie, ook nie die Wetgewer tussen sy voete, totdat die Messias weer gekom het nie.¹²⁴ Elohim het ook gesê dat Dan 'n slang is en dat Dan IsraEl sal oordeel.¹²⁵ Dit lyk dan heelwaarskynlik dat Dan hierdie wetgewer tussen Juda se voete is (aangestel in outoriteit onder Juda). Daar moet ook kennis geneem word dat die stam van Benjamin nou verbind word met die stam van Juda

¹²¹ Die *dd* is as *thl* en die *ll* as *th* uitgespreek.

¹²² **Matthéüs 10:16.**

¹²³ #1777, *deen* of *doon*; Dan (beteken om te oordeel) is #1835, *dawn*, wat 'n variasie is van #1777 (hierdie is meer bewys op sigself dat die klinkers verwisselbaar was en kan maklik *dan*, *den*, *don*, ensovoorts wees). #1777 beteken *om te oordeel of heerser* (soos 'n skeidsregter of arbitrateur); om 'n *oordeel uit te spreek* of om *vir n saak te pleit*; *n oordeel uitvoer of tereggestel*.

¹²⁴ **Génesis 49:8-10.**

¹²⁵ **Génesis (30:6) 49:16, 17.**

(soos ons sal sien wanneer ons Ysland behandel). Omdat Juda en Benjamin in noue verbintenis sou wees; en Juda en Dan ook nou verbind sou wees; sou Benjamin en Dan dus ook nou verbind wees. Dit was **Willem die Verowenaar** en sy mede Normandiërs¹²⁶ wat die *Deense Wet* (Dan se wet) na Engeland gebring het. Dit was vanuit hierdie Deense Wet (gebaseer op die Tien Geboeie) waaruit die Engelse Gemene Reg gekom het. Die Engelse Gemene Reg was die fondasie van die Amerikaanse Gemene Reg, waaruit die Verenigde State se Grondwet geformuleer is. Dus het Dan IsraEl geoordeel: want al ons nasies is op Dan se Wet gegrond.

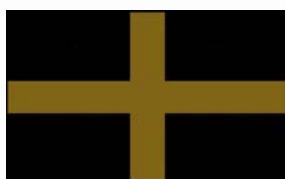
Dit moet ook gemeld word dat die slang, soos in Europese heraldiek, in 'n eksklusieve en beperkte konteks gebruik is. Die slang is ook die simbool van die okkultiese wêreld en die simbool van die meeste van al die valse godsdiens in hulle bose soektog na krag en duister kennis. Maar die simbool van die draak kan ook 'n oorblyfsel van 'n groter simbool wees, wat te vinde is in ander Europese nasies se heraldiek; 'n oorblyfsel van St. George¹²⁷ op 'n wit perd wat besig is om die draak met 'n lans, spies en swaard dood te maak. Die draak stel natuurlik ook Satan voor, daardie ou slang. Hierdie verhaal kan ook gevind word in die Ou Engelse Saga *Beowulf*.¹²⁸ Hierdie simbool waar St. George die draak doodmaak, kan ook gevind word in die Wapenskild van sekere provinsies van die oorspronklike Russiese Koninkryk en Litaue (Marijampolé distrik).

Die lyn van Serag-Juda het die Romeinse Koninkryk en die Stad van Troje gestig en toe na die Britse Eilande getrek en die stad van Londen gestig wat eers ***Caer Troy*** of ***New Troy*** genoem is, later Londinium en uiteindelik Londen. In die ***Welsh Bardic*** literatuur staan:

"En toe Brutus die stad klaar gebou het, en die mure en kastele versterk het, het hy hulle toegewy en onbuigbare wette vir die bestuur van die wat daar in vrede wou leef, gemaak en hy het beskerming op die stad geplaas en het vrywaring aan die stad gegee. In hierdie tyd, het Beli (Eli) die Priester in Judea geheers, en die Verbondsark was by die Filistyne in aanhouding [ongeveer 1050 v.M.]." (Die ***Welsh Bruts***; Van ***Prehistoric London*** (1914), geskryf deur E.O. Gordon.)

Wales

St. David

Cornwall

St. Piran

126 Die Nore (Noordmanne) was Wikings, hoofsaaklik Noorweërs, Dene en Yslanders. Nadat die Nore aangekom het, het Engeland nie net 'n *fyn instelling* beleef van die Engelse Wet deur Deense Wet nie (wat die bekendstelling van die jurie ingesluit het, gebaseer op die nommer 12), maar hulle het ook 'n herlewing in leer en 'n wedergeboorte van geestelike ywer beleef.

127 Dit moet uitgewys word dat die stories van St. George en Koning Arthur nie net blote legendas is nie. Sien ***St. George*** (1909) deur E. O. Gordon.

128 Sien ***The Theocentric, Scientific Evolution of the Modern Nations and Languages of IsraEl***, deur Sacred Truth Ministries.

Alberta

Prince Edward Island

Manitoba

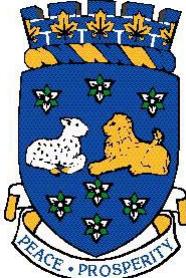
Saskatchewan

KANADA.

Ontario

British Columbia

Waterloo

New Brunswick

Die Nasionale Wapenskild van Kanada kom baie ooreen met die Wapenskild van Brittannie. Die wapen stel verskillende groepe voor wat Kanada opmaak: Engeland, Ierland, Skotland en Frankryk. Die Franse leuse beteken “Van See tot See”. Die Kanadese Vlag van die 1920’s was baie anders as die eenvoudige moderne vlag wat net ‘n rooi esdoringblaar op het, maar die blaar self is betekenisvol. Die Skrif sê vir ons:

“Geseënd is die man ... [wie nie ‘n vriend van die wêreld is nie ... maar wie gelukkig in JaHWeH se Weë is] ... en hy sal wees soos ‘n boom wat geplant is by die waterstrome ... en waarvan die blare nie verwelk nie; en alles wat hy doen, voer hy voorspoedig uit;” en “Geseënd is die krygsman wat op JaHWeH vertrou, en wie se vertroue JaHWeH is. Want hy sal wees soos ‘n boom wat by die water geplant is ... maar sy blad bly groen.”¹²⁹

Dit moet hier gemeld word dat die oorspronklike esdoringblare op die Kanadese vlag van die 1920’s, wat in die onderste derde van die wapenskild was, groen esdoringblare was.

Dit is baie insiggewend om se sien dat van al die nasies van die wêreld, Kanada die enigste een is wat as ‘n **dominium** bekend was. Dit is interessant om te sien dat die Skrif verklaar:

“Toe IsraEl uit Egipte getrek het, die huis van Jakob uit ‘n volk met ‘n vreemde taal,¹³⁰ het Juda Sy Apartheid geword, IsraEl sy ryksgebied (dominium).”¹³¹ Is dit net toevallig dat Elohim gesê het dat IsraEl se ryksgebied van “see tot see” sou wees?¹³²

Die skilde van die twaalf provinsies en gebiede van Kanada bevat ook berge, ‘n son, ‘n bison, ‘n skip, leeus, eenhoring perde, ‘n wolf, ‘n eiland, water, kruise, lelies, blare en koring.

¹²⁹ Psalm 1:3; Jeremia 17:7, 8.

¹³⁰ Neem kennis dat dit die taal was wat vreemd (uitlands) was en nie die mense nie.

¹³¹ Psalm 114:1, 2.

¹³² Psalm 72:8; Sagaria 9:10.

1922

1957

current

AUSTRALIË.

Auburn

Charters Towers

Boxhill

Brisbane

West Torrens

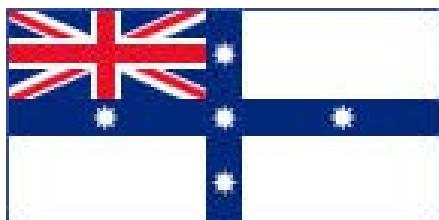

Melbourne

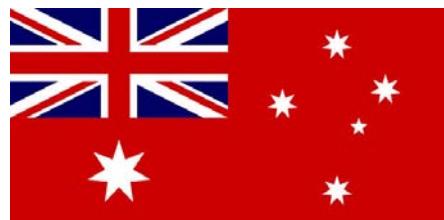
Die vlag van Australië vertoon die "Union Jack" in die vryhoek, met 'n wit sewe-punt ster daaronder in die middel. Vier kleiner sewe-punt sterre verskyn in die vlagsoom in die vorm van die Suiderkruis ('n prominente konstellasie); die sterre verteenwoordig die wonde wat die Messias aan die folterpaal opgedoen het: die kroon van dorings, die spykers in Sy hande en die spykers in Sy voet; die kleiner vyf-punt-ster verteenwoordig die spieswond in die Messias se sy.

Die wapenskild het 'n Emu (volstruis), 'n kruis, maltese kruis, sterre in die suiderkruis patroon, 'n valk, verskeie leeus, en krone. In sommige weergawes word die hele onderkant van die wapen ondersteun deur 'n verspreide tak van 'n wattelboom met bloeiels.

Die wapenskilde van die provinsies van Australië bevat leeus, eenhorings, perde, distels, kruise, ramme, bulle, koring, 5, 6, 7 en 8-punt sterre, die son, baie tipe horings, en olyftakke.

1831

1901

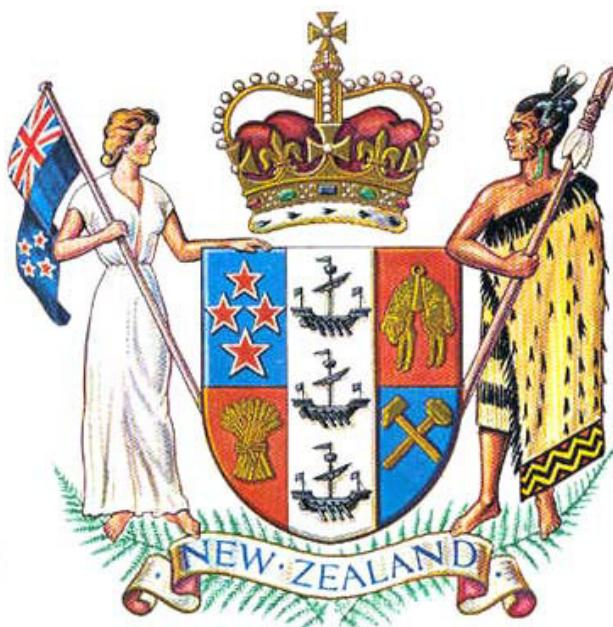

1954

NIEU-SEELAND.

Hastings

NEW-ZEALAND

Napier

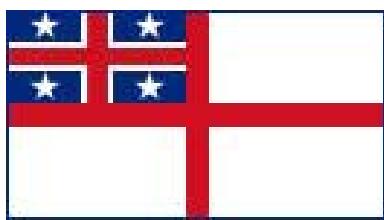

Wellington

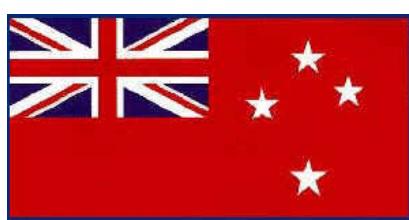

Timaru

Nieu-Seeland kry sy naam van sy Hollandse ontdekkers wie dit na 'n provinsie in Holland vernoem het: Zeeland. Nieu-Seeland se vlag is baie dieselfde as Australië se vlag. Nieu-Seeland se wapenskild bevat 'n leeu, vyf-punt sterre in die formasie van die suiderkruis; skepe, 'n ram se wol (vlies), en koring.

1835

1901

1902

DIE VERENIGDE STATE.

Die Nasionale Wapenskild van die Verenigde State van Amerika bevat 'n ar-end, dertien pyle, 'n olyftak met dertien blare en dertien olywe en 'n ring van wolke. Die President se Seël en Vlag bevat ook die son en 12 mane. Die nommer 13 was die nommer van Manasse: Die stam van Josef was tussen Josef se twee seuns verdeel - Efraim en Manasse. Efraim (wie - al was hy tweede gebore - in die Geestelike Plan van Elohim vernaamheid gegee is) het die plek van die 11de stam van IsraEl behou. Josef se jonger broer Benjamin

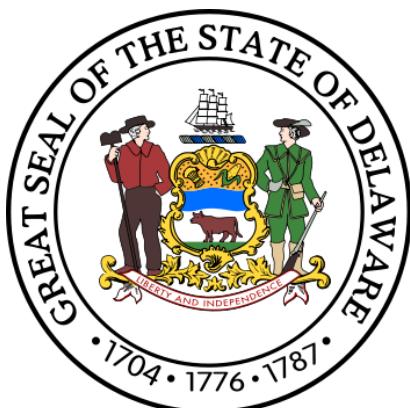
Pennsylvania

New York

North Carolina

Delaware

New York

Connecticut